

Nr 72.

Av herrar **Brännberg** och **Osberg**, om anslag till hamnbyggnad vid Ramsö fiskläge.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1 sjätte huvudtiteln punkt 24 har departementschefen äskat 200,000 kronor till statsunderstödda fiskehamnar.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har beträffande medelsbehovet under budgetåret 1929/1930 för ifrågavarande arbete begärt ett så i förhållande till omfattningen och behovet blygsamt belopp som 300,000 kronor, vilket dock departementschefen nedprutat till 200,000 kronor. Det kan starkt ifrågasättas, huruvida det under tider, då stark arbetslöshet råder, är välbetänkt att, som även under andra punkter skett i sjätte huvudtiteln, så kraftigt nedsöka de belopp ovannämnda styrelse ansett nödigt begära.

Att det för vår fiskerinäring är av den allra största betydelse att med statens hjälp få skydd för båtar och redskap, är sedan många år tillbaka erkänt, och riksdagen har på olika sätt givit stöd åt denna näring såväl genom att ställa billiga lån till förfogande som även lämna anslag till fiskehamnar.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, som bättre än någon annan myndighet känner behovet inom nämnda län av fiskehamnar, har ock i en skrivelse den 17 augusti 1925, ställd till Konungen, uppgjort en förteckning och kostnadsberäkning över ett antal fiskehamnar inom länet, och slutar den då beräknade kostnadssumman på cirka två och en halv miljon kronor för samtliga. Det torde vara ett starkt behov, att alla de av länsstyrelsen upptagna hamnförslagen komma till ett snart utförande, varför det är svårt att sätta det ena framför det andra, men då icke alla kunna komma till utförande på en gång, måste början med någon hamn göras. Klart är att man då i första hand tager upp dem, som äro, så långt man känner, mest trängande, d. v. s. där behovet är störst.

Inget fiskläge i Bohuslän torde vara så utsatt och så litet skyddat för storm och sjöhävning som Ramsö fiskläge i norra delen av länet. Ramsö är en ö långt ut i havsbandet strax söder om Kosteröarna och har en befolkning på cirka 100 personer. Att komma till och från denna plats under storm och hård vind är så gott som en omöjlighet. Det finnes ingen hamn eller brygga, varvid några större fiskebåtar kunna angöra, utan båtarna få

beläggas i så kallade vrakar, d. v. s. ett antal spiror nedslagna i sjöbottnen ute på djupt vatten.

Invånarna på Ramsö ha till statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet den 14 januari 1928 begärt dennes hjälp och bistånd, att det upprättade förslaget till hamnbyggnad vid Ramsö snarast måtte förverkligas. Av deras skrivelse framgår, i vilket svårt och isolerat läge Ramsö befinner sig, och återverkar detta för platsen rent kommersiellt, liksom svårigheter uppstå, när det gäller att tillgodose vården av sjuka personer.

Även om andra fiskelägen inom Göteborgs och Bohus län äro i starkt behov av hamnar till skydd för sina fiskeflottor, såsom Knippla, Hälsö och Björkö m. fl., så talar dock så mycket för att Ramsö bör komma i främsta rummet, att vi ej tveka att sätta Ramsöförslaget framför de andra. Kostnaderna för ovanberörda hamnanläggning å Ramsö äro av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län beräknade till 212,000 kronor.

Enligt gällande bestämmelser skall vederbörande kommun biträda med 10 procent. Den kommun, Tjärnö, i vilken Ramsö är belägen, hör dock till de skattetyngda, och det lilla samhället självt torde ej kunna uppbringa några belopp av betydelse. Det synes därför nödvändigt, att staten bidrager med mera än 90 procent av kostnaderna, och vilja vi föreslå, att statsbidraget till ifrågavarande hamnarbete uppgår till 95 procent och att 5 procent erläggas av kommun eller från orten. Enligt lämnade uppgifter uppgå de kommunala skatterna i Tjärnö till 15 kronor 10 öre pr bevilningskrona. Under sådana förhållanden är det självfallet, att staten bör som utjämnare av bördorna träda till och lämna större tillskott än vad i andra fall är erforderligt och nödvändigt.

Det torde ej vara nödvändigt att under budgetåret 1929/1930 anvisa hela det erforderliga beloppet eller i runt tal 200,000 kronor. Vi skulle för vår del vilja föreslå, att beloppet uppdelas på tvenne år med halva kostnadssumman 100,000 kronor under budgetåret 1929/1930 och den andra hälften under närmast därpå kommande budgetår.

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen måtte till påbörjande av hamnarbetet på Ramsö under budgetåret 1929—1930 anvisa ett belopp av 100,000 kronor och att det av departementschefen under punkt 24 i sjätte huvudtiteln äskade beloppet måtte höjas med 100,000 kronor till 300,000 kronor, samt att statsbidraget till hamnanläggningen vid Ramsö måtte utgå med 95 procent av kostnaderna.

Stockholm den 18 januari 1929.

C. Brännberg.

Oscar Osberg.